ఒంటరి.

వేంకటలక్ష్మి

"రాజీ! నవ్వుతున్నావా యీ పిచ్చివాడిని చూసి? నా యీ అవస్థను చూసి?

ఏం నాకేం తక్కువైందని? రాజభోగా లనుభవిస్తున్నాను రాజీ... మన కొడుకు... మన శేఖర్ పెద్ద డాక్టర్ కావాలని కలలుక న్నాము.... నువ్వు అలా కలలు కంటూనే కన్ను మూసావు. మన శేఖర్ యిప్పుడు పేరు మోసిన సర్జన్ రాజీ... చిన్నప్పుడె

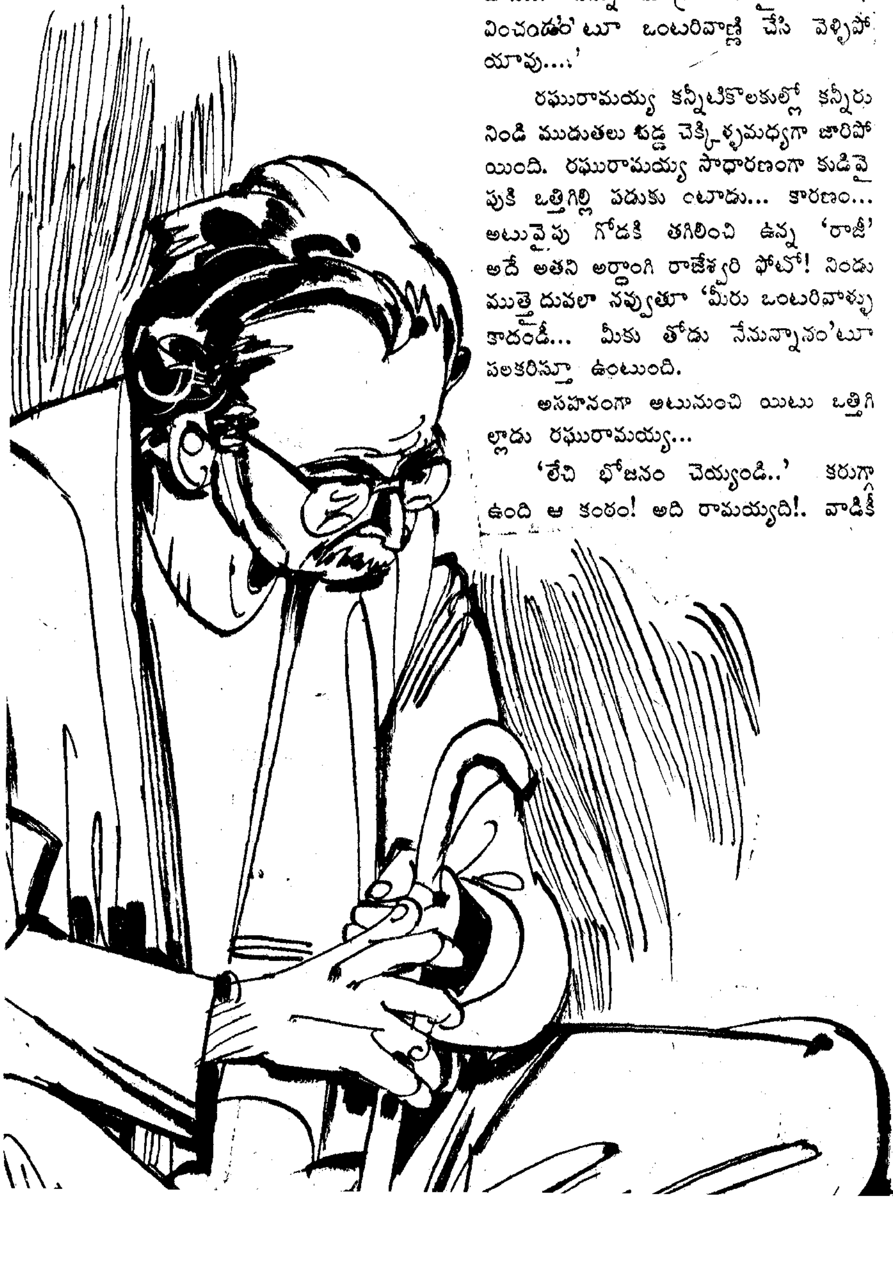

ప్పుడో క్రిందికి దిగితే మట్టి అంటుకు పోతుం దని వాడిని 'ఒడి' దిగనివ్వకుండా పెంచేము కదూ? ఇప్పుడు.... జనం వాడిని 'తివా సీల' మీద నడిపిస్తున్నారు... పెద్ద బంగ్లా, అంబాసిడర్ కారు, యింటినిండా నౌకర్లు... కనిపెంచిన నువ్వు యివన్నీ అనుభవించకుం డానే... నన్ను మాత్రం 'మీరైనా అనుభ వించండంటూ' ఒంటరివాణ్ణి చేసి వెళ్ళిపో యావు....'

రఘురామయ్య కన్నీటికొలకుల్లో కన్నీరు నిండి ముడుతలు పడ్డ చెక్కిళ్ళమధ్యగా జారిపో యింది. రఘురామయ్య సాధారణంగా కుడివై పుకి ఒత్తిగిల్లి పడుకు ంటాడు... కారణం... అటువైపు గోడకి తగిలించి ఉన్న 'రాజీ' అదే అతని అర్ధాంగి రాజేశ్వరి ఫోటో! నిండు ముత్తైదువలా నవ్వుతూ 'మీరు ఒంటరివాళ్ళు కాదండీ... మీకు తోడు నేనున్నానం'టూ పలకరిస్తూ ఉంటుంది.

అసహనంగా అటునుంచి యిటు ఒత్తిగి ల్లాడు రఘురామయ్య...

'లేచి భోజనం చెయ్యండి..' కరుగ్గా ఉంది ఆ కంఠం! అది రామయ్యది!. వాడికి

తనంటే అలుసే మరి! లేచి కూర్చుని, వడ్డించిన పళ్ళెంవైపు చూసాడు.... ఒక వైపు పులావ్, ఒక వైపు కొద్దిగా అన్నం, గిన్నెతో చారు, ఆవకాయ... తినాలన్న బుద్ధి పుట్టలేదు.

'రామయ్యా.... ఒంట్లో యేమిటో బాగులేదు. తినాలని లేదు.' అన్నాడు... మారు మాట్లాడకుండా పళ్ళెం తీసుకుని వెళ్ళి పోయాడు....'నాకు పనిదండగ' అని సణు గుకొంటూ.

నిర్లిప్తంగా నవ్వుకున్నాడు రఘురా మయ్య. 'రాజీ, చూసావా? నువ్వుంటే నన్ను యిలా పస్తు పడుకో నిస్తావా చెప్పు? బ్రతిమాలి,కొసరి-కొసరి వడ్డించవూ?' అసలు నీ చేతి గుత్తొంకాయకూర లేక జిహ్వ చచ్చి పోయింది రాజీ. ఈ ఫ్యాషన్ తిండిలో, యీ ఖరీదైన జీవితంలో రాజీపడలేక పోతున్నాను... ఈ కృత్రిమమైన వాతావర ణంలో నాకు ఊపిరి సలపడంలేదు రాజీ.... అందుకే.... అందుకే నీ దగ్గరికి వచ్చేయాలని రోజులు లెక్కపెట్టుకుంటున్నాను.' అతని మనసు మూగగా రోదించింది.

రామయ్య వచ్చి చెంబుతో నీళ్ళు పెట్టి లైటార్పి, బెడ్‌ల్యాంపు వెలిగించి, తలుపు దగ్గరగా వేసి వెళ్ళిపోయాడు. అతని డ్యూటీ అతను చేసుకుని వెళ్ళిపోయాడు.

నిద్రరాని రఘురామయ్య అటు-యిటు తిరుగుతూ ఆద్యంతంలేని ఆలోచనలతో సత మతమవుతున్నాడు.

హఠాత్తుగా అతని దృష్టి రాజేశ్వరి ఫోటో తాలూకు పగిలిన అద్దం మీద నిలిచిపో యింది! అదెలా జరిగింది? రెండు నెలల క్రిందట జరిగిన సంఘటనని నెమరు వేసుకునే ప్రయత్నంలో అలాకుర్చీలో వెనక్కి జారగిల బడి కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

* * * * * * * *

ఆ రోజు శేఖర్, సునీత చలా హడా వుడిగా యిల్లంతా సర్దిస్తున్నారు. ఎవరో 'గెస్ట్స్' వస్తారని రామయ్య చెప్పాడు తనతో. ఏది ఎక్కడ యెలా సర్దాలో సునీత భర్తకి

చెబుతోంది." నలుగురు నౌకర్లు అదే పనిలో ఉన్నారు.

హాలు కెదురుగా గోడకి వ్రేళ్ళాడుతున్న అత్తగారి ఫోటో చూపించి....'అది తీసి పాత ట్రంకుపెట్టెలో పడెయ్ షరీఫ్... అక్కడ.... యిదిగో యీ 'వెల్‌కమ్' బొమ్మ తగిలించు' శేఖర్ ముందు యేదో అడ్డుచెప్పబోయాడు కాని.... సునీత మాటలోని సత్యాన్ని గ్రహించినవాడిలా... 'నిజమే సునీ, అది అక్కడ అలా చాలా అసహ్యంగా ఉంది.... యూ ఆర్ రైట్...' అన్నాడు భార్యవైపు చూసి మెచ్చుకోలుగా.

మరో పదినిమిషాల్లో ఆ ఫోటో దండతో సహా షరీఫ్ చేతిలో ఉంది.... అది ట్రంకు పెట్టెలోకి వెళ్ళే లోగా తను తీసుకోవాలి.... లేకపోతే తెల్లవారగానే నవ్వుతూ పలకరించే ఆ పలకరింపు కూడా ఉండదింక! పరుగు లాంటి నడకలో అక్కడికి చేరుకున్నాడు రఘురామయ్య. తన ఆతృతను గమనించిన షరీఫ్ ముందుకి అడుగువేయకుండానే నిర్లక్ష్యంగా విసిరాడు ఆ ఫోటోని. అప్పుడు పగిలింది ఆ అద్దం! ఆ రోజంతా రఘురామయ్యకి అన్నం సహించలేదు.

'రాజీ! చూసావా కొడుకు-కోడలుకి నీ ఫోటో కూడా బరువైపోయింది.... నేనేమీ చేసే స్థితిలో లేను.... ఆ అలుసు చూసుకుని నీకు 'తద్దినం' కూడా పెట్టడం మానేసారు వీళ్ళు.... నేను నీ తిధి గుర్తు చేస్తే కోడలు యేమందో తెలుసా?.... 'చాల్లెండి ఛాదస్తం... బ్రతికి ఉన్న వాళ్ళకే పూట గడవకుండా ఉంటే చచ్చిన వాళ్ళ పేరుతో యీ తద్దినాలు అవీ పెట్టి పదిమందికీ మేపడానికి యిది కలికాలం....' అంది. నాది ఛాదస్తంట! ఏం చెయ్యను రాజీ, నేను పైసా ఆర్జనలేని వాణ్ణి. ఒంట్లో సత్తువ ఉన్నన్నాళ్ళు రెక్కలు ముక్కలు చేసుకుని వీళ్ళని పెంచి పెద్దవాళ్ళని చేసాను. ఇప్పుడు జవసత్వాలుడిగి కన్నకొడుకుకి కూడా బరువైపోయాను. 'ఇలా చెయ్యమని' దండించడానికైనా అద్దాలలో బిడ్డలు కారే? అందుకే రాజీ... ఏడాది కొక్కరోజు కూడా నీకు పట్టెడన్నం పెట్టలేకపోతున్నాను. పస్తులు ఉంచుతున్నాను. అందుకే నాకు నేను విధించుకున్న శిక్ష యేమిటో తెలుసా? 'ఆ రోజంతా పచ్చి మంచినీళ్లు కూడా ముట్టను నేను.'

అలా తన అర్ధాంగితో మౌనంగానే సంభాషణ జరుపుకుంటూ, తన ఒంటరితనాన్ని పోగొట్టుకుంటున్న రఘురామయ్యకి భావోద్వేగంలో మనసు అట్టడుగు పొరల్లో అప్పుడప్పుడు అణగిపోయిన సంఘటనలు ఒక్కొక్కటే గుర్తుకి వచ్చి ఆమె ముందు తన గోడు వెళ్ళబోసుకున్నాడు. ఆ విధంగానైనా గుండెభారం కొంత తగ్గుతుందని!

'రాజీ... ఆ రోజు గెస్ట్సు వచ్చిన రోజు ఏమైందో తెలుసా? నన్ను అబ్బాయి నలుగురికీ పరిచయం చేస్తాడని ఉన్న వాట్లో మంచి ధోవతి కట్టుకుని కూర్చున్నాను. ఒక డాక్టరు అదీ పేరుమోసిన సర్జన్ తండ్రిగా నా ఛాతీ ఉప్పొంగిపోయిందంటే నమ్ము. ఇంతలో రెండు కార్లలో దిగేరు అందరూ. రామయ్య నా దగ్గరికి పరిగెత్తుకు వచ్చాడు.

'గెస్ట్సు వచ్చారరా రామయ్యా?' అంటూ ఆతృతగా లేచి నిల్చున్నాను.

'ఆ కబురు చెప్పడానికే వచ్చానండీ... డాక్టర్ బాబుగారు కాస్సేపు మిమ్మల్ని గదిలో నుండి బయటికి రావద్దని చెప్పమన్నారు. మీకేమైనా కావలసి వస్తే నేను మళ్ళీ వస్తాను. అప్పుడు చెప్పండి' అని తలుపులు రెండూ దగ్గరగా వేసి బయట గడియపెట్టుకుని వెళ్లిపోయాడు. చూసావా రాజీశేఖర్‌ని 'నా కొడుకు' అని చెప్పుకోవడానికి నేనెంత గర్వపడుతున్నానో.... వాడికంత నామోషీగా ఉంది నా కడుపున పుట్టినందుకు. బహుశః అది వాడి తప్పుకాదేమోలే... మారుతున్న కాలం ప్రభావం.

ఇంకొక రోజు యేమైందో తెలుసా? నేను మనవడు 'రాజా'తో సరదాకి బంతి ఆట ఆడుతున్నాను. కావాలనే వాడి సంతోషం కోసం బంతిని పట్టుకోలేనట్లుగా జారవిడుస్తున్నాను. వాడు చప్పట్లు చరిచి... 'తాతయ్య ఓడిపోయాడం'టూ నవ్వుతున్నాడు. ఎవరో స్నేహితులనుకుంటాను అబ్బాయికోసం వచ్చారు. నన్నేమని అడిగారో తెలుసా? 'మీ అయ్యగారున్నారా?' అని. "నేనే వాడి 'అయ్య'ను అని నోరు విప్పి చెప్పాలనుకున్నాను. కానీ, చెప్పలేకపోయాను. నేను సమాధానం చెప్పేలోపుగానే అక్కడికి వచ్చిన మన అబ్బాయి యేమన్నాడో తెలుసా? నీకు తెలీదులే. నేను చెప్పనిదే నీకెలా తెలుస్తుంది?..." 'నీకెన్నిసార్లు చెప్పాను.... నలుగురు వచ్చేవేళ యిలా బయట అడ్డంగా తిరగొద్దని?' అన్నాడు. నా యింట్లోనే నాకు హద్దులు విధించాడు. కొడుకులని కన్ననాడే మనం కూడా కన్నప్రేమకి, కడుపు తీపికి హద్దులు యేర్పరచుకుని ఉంటే యిప్పుడు యీ మనక్షోభ తప్పేదేమో రాజీ.

'చూసావా నీతో యిలా మాట్లాడుతూ ఉంటే టైం తెలియలేదు..... రాత్రి పన్నెండు

రీనాకు మళ్లీ ఆఫర్ ?

సంసార సాగరంలోపడిపోయియిన్నాళ్లూ చిత్రరంగానికి దూరమై పోయింది రినా రాయ్. ఇప్పుడామె పేరు రీనారాయ్ కాదు రీనా మొహ్‌సిన్‌ఖాన్.

చిత్రాలలో నటించక యింటి పట్టునే వుండటంతో ఆమె 'సైజు' పెరిగిపోయిందట. అనేక చిత్రాలలో నటించి మంచి పేరు తెచ్చుకున్న రీనాను యిటీవల ఒక నిర్మాత కలుసుకొని తన చిత్రంలో నటించమని అడిగాడట 'సైజు'లతో నిమిత్తం లేకుండా. ఒక నాడు రీనాకున్న పేరును దృష్టిలో వుంచుకొనే తాను ఆమెతో ఒక చిత్రం తీయాలనుకుంటున్నానని అన్నాడట ఆ నిర్మాత. మరి ఆమెకు తగిన పాత్రే యివ్వవచ్చునంటున్నారు పరిశ్రమలో.

అయింది... యింక పడుకు ంటాను రాజీ...'

అలా అలా నిద్రలోకి జారుకున్నాడు రఘురామయ్య.

'మన కిరణ్ పుట్టినరోజుకి అందరికీ యిన్విటేషన్స్ పోస్ట్ చెయ్యడం అయిందా?' శేఖర్ చదువుతున్న పేపరు ప్రక్కన పెట్టి భార్య సునీత నడిగాడు.

'ఆ అన్నీ అయాయి గానీ, మీతో ఒక ముఖ్య విషయం మాట్లాడాలని రెండు రోజుల నుంచి అనుకుంటూ మ ర్చిపోతు న్నాను.. మన యింటికి వచ్చే ఫ్రెండ్స్ గెస్ట్స్ అంతాక్రితం యేడాది కంటే ఎక్కువ మంది ఉన్నారు..... ఈ యిల్లంతా యిరుగ్గా ఉంటుందేమోనన్పిస్తోంది. పైగా వచ్చిన వాళ్లంతా 'ఆయనెవర్రు యెవర 'ని అడిగితే అందరికీ చెప్పలేక ప్రాణం విసిగి పోతుంది.... ఎల్లకాలం మనమే బాండు వ్రాయలేదు కదా? కొన్నాళ్లు రెండవ కొడుకు దగ్గరికి కూడా వెళ్లి ఉండమనండి...ఆయనకీ కొంత మార్పు ఉంటుంది....'ఇంకా పోస్ట్ చెయ్యవలసిన ఇన్విటేషన్స్ అవీ చూసుకుంటూ తన మనస్సులో మాట బయటపెట్టింది సునీత.

శేఖర్ కొన్ని క్షణాలు ఆలోచిస్తూ ఉండి పోయాడు. ఆడుకుంటూ అప్పుడే లోపలికి వచ్చి ప్రక్కన కూర్చున్న కిరణ్ తలనిము రుతూ....'ఇట్సాల్ రైట్... యూ డు ఏజ్ యూ లైక్... ' అన్నాడు అదేమీ పెద్ద ఆలోచించవలసిన విషయం కానట్లుగా. భర్త తనకు అందిస్తున్న సహకారానికి మెచ్చుకో లుగా చూసింది సునీత.

వెంటనే షరీఫ్‌ని కేకవేసి చెప్పదలుచుకున్నది చెప్పింది.

రఘురామయ్య గదివైపు వెళ్తున్న షరీఫ్ అక్కడి దృశ్యం చూసి అలాగే నిలబడిపో యాడు. ఒక చేతిలో చిన్న బట్టలమూట, రాజేశ్వరి ఫోటో రెండవ చేతిలో చేతికర్రతో రఘురామయ్య యిటే వస్తున్నాడు.

'అయ్యగారున్నారా షరీఫ్?' అని అడుగుతున్న రఘురామయ్యని ప్రశ్నార్థకంగా చూసాడు షరీఫ్.

కొడుకు, కోడలు లోపల ఉండడం గమ నించి ద్వారం దగ్గరే ఆగిపోయాడు...

మనవడు కిరణ్ పరిగెత్తుకు వచ్చాడు 'తాతయ్యా ఊరికి వెళ్తున్నావా?' అన్నాడు కాళ్లరెండూ పట్టుకుని.

'నిన్ను వదిలి యెక్కడికి వెళ్లిపోతాను రాకన్నా? మళ్లీ వచ్చేస్తాను... అన్నట్లు రేపు నీ పుట్టిన రోజు కదూ? ఇదిగో యీ డబ్బులు పెట్టి చాక్‌లెట్లు కొనుక్కో...' అంటూ పంచెలో దోపుకున్న నలిగిపోయిన రెండు రూపాయిల నోటుతీసి మనవడికి అందించి ఆప్యాయంగా తలనిమిరాడు. అది అందుకున్న వాడి కళ్లల్లోని ఆనందం చూసి చలించిపోయాడు రఘురామయ్య.

'శేఖర్ వస్తానురా...కొన్నాళ్లపాటు కృష్ణుడి దగ్గరికి వెళ్లి వస్తాను.. ..' అని వెనుదిరిగాడు భారమైన మనస్సుతో.

శేఖర్ లేచి ద్వారం వరకు వచ్చాడు. 'వెళ్లండి నేను కూడా అదే చెప్పాలనుకుం టున్నాను. ఒకే దగ్గర ఉంటే మీకు కొంత విసుగనిపించవచ్చు... ఈ మధ్య తమ్ముడు దగ్గర్నుంచి ఉత్తరం వచ్చిందా?'

'వచ్చిందన్నట్లుగా తలూపాడు రఘురా మయ్య. వచ్చి కొన్నాళ్ల పాటు తన దగ్గర ఉండమని ఉత్తరం రాసాడు. అందుకే వెళ్తు న్నాను...'

'జాగ్రత్తగా వెళ్లిరండి...తొందరగా వచ్చే యండి... ' తెంచుకోలేని పేగు యే మూలనో కలుక్కుమని ఆ మాటలు పలకిం చింది.

'గమ్యంలేని నా ప్రయాణానికి తిరుగు రాక యెప్పుడో యెలా చెప్పగలనురా?' మన సులోనే అనుకుంటూ గేటు దాటాడు..... వెనుదిరిగిన రఘురామయ్యకి కిరణ్ రూపం మసకబారినట్లుగా కన్పించింది. అప్పటికే కళ్లు కన్నీటి కొలకులయ్యాయి!

ఎక్కడికి తన ప్రయాణం? ఎటు వెళ్లాలి? కృష్ణుడి దగ్గరికా? శేఖర్‌తో తను యేమని చెప్పాడు? కృష్ణుడు రమ్మని ఉత్తరం రాసాడని కదూ? తనలో తనే నవ్వు కున్నాడు రఘురామయ్య. కృష్ణుడు తనకేమని ఉత్తరం రాసాడు?

'నాన్నా....యిలా వ్రాయలేక వ్రాయలేక వ్రాస్తున్నాను. నాకొచ్చే గుమాస్తా జీతం రాళ్లతో మా నలుగురికీ పూట గడవడమే కష్టంగా ఉంది. ఈ పరిస్థితులలో మీరు కొన్నాళ్ల పాటు అన్నయ్య దగ్గర ఉంటేనే మంచిదనిపిస్తోంది...' అని రాసాడు. పాపం! వాడు మాత్రం యేం చేస్తాడు? కన్న తండ్రికి కూడా కూడు పెట్టలేనిస్థితి. అభిమానం కడుపు నిండా ఉన్నా యేమీ చేయలేక అలా రాసాడు.

అలా ఆలోచిస్తూనే బస్‌స్టాండ్ చేరుకు న్నాడు రఘురామయ్య.

* * *

'డాడీ, తాతయ్య యింకా రాలేదేం?' కిరణ్ తండ్రి ప్రక్కలో కూర్చుని ముద్దు ముద్దుగా అడిగాడు.

'వస్తారు నాన్నా...కొన్నాళ్లు బాబాయి దగ్గర ఉండి మళ్లీ యిక్కడికి వచ్చేస్తారు.....'

'తొందరగా వచ్చేస్తానని చెప్పి వెళ్లారు. ఇన్నాళ్లయిపోయినా రాలేదు నాకేం తోచడం లేదు డాడీ...తాతయ్య ఉంటే యేవో కబుర్లు, కథలు చెప్పేవారు...' కిరణ్ యేడుపు ముఖం పెట్టాడు.

నిజానికి ఆ వెలితి కిరణ్‌కే కాదు. తనకీ అనిపించింది. తండ్రి వెళ్లి దగ్గర యేడాది కావస్తున్నా తను తమ్ముడికి ఉత్తరం కూడా వ్రాయలేదు. యోగక్షేమాలు వ్రాయమని... తనంటే యేవో పనుల హడావుడిలో ఉండి పోయాడు. పోనీ కనీసం కృష్ణుడు అయినా తనకి ఒక ఉత్తరం వ్రాయొచ్చు కదా! ✤

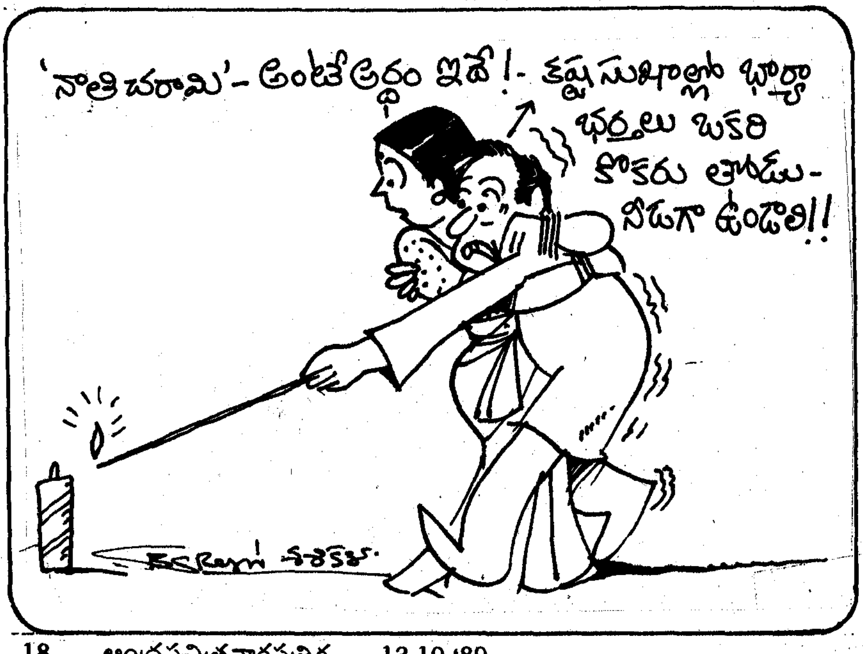

యేడాదికి యింట్లో యెన్నో పార్టీలు,ఫంక్షన్స్ జరిగాయి. తన తండ్రి గది పూర్తిగా మారి పోయింది. దానినిండా సోఫాలు, కుర్చీలు, డెకరేటివ్ పీసెస్ చాలా అమరాయి. కానీ, ఆ తండ్రిలేని లోటు 'లోటు'గానే మిగిలిపోయింది. ఆ గది వైపు వెళ్లాలంటేనే యేదో వెలితి !

డాడీ, మీరైనా తాతయ్యకి రమ్మని ఉత్తరం వ్రాయకూడదూ?' కిరణ్ కోరిన తీరుకి చలించిపోయాడు శేఖర్. తను యే విధంగా మరిపిద్దామన్నా తిరిగి అదే ప్రశ్న వేస్తున్నాడు వాడు. వాడి దృష్టి కొంచెం మళ్లించాలి.... అందుకే చాలారోజులు తర్వాత కారుతీసుకుని బయలుదేరాడు బీచ్ వైపు.

త్రోవలో కిరణ్ యేమేమో అడుగుతున్నాడు. అన్నింటికీ యాంత్రికంగా 'ఊ' కొడుతున్నాడే తప్ప మనసు మాత్రం తండ్రి ఆలోచనల చుట్టూ తిరుగుతోంది... ఒక్కసారి తమ్ముడి యింటికి వెళ్లి వస్తే? తను యీ స్థితికి వచ్చాక యిన్నేళ్లుగా వాడు ఎలా గున్నదీ కూడా యోగక్షేమం కనుక్కోలేదే? ఒకటి రెండుసార్లు తండ్రి చెప్పాడు...'వాడు కటిక దరిద్రం అనుభవిస్తున్నాడురా' అని. అప్పుడు కూడా తను చలించలేదే? మరి యిప్పుడు యిన్నేళ్ల తర్వాత తండ్రి కోసం వాడి గడప త్రొక్కడమా?

శేఖర్ ఆలోచనల కంతరాయం కలిగిస్తూ, కిరణ్ పెద్ద కేక పెట్టాడు... 'డాడీ... అదిగో తాతయ్య!' అంటూ అటువైపు పరిగెత్తాడు. శేఖర్ తనే నమ్మలేకపోతున్నాడు. నిజంగానే బీచ్‌లో ఆ చివరినుండి చేతికఱ్ఱతో తమవైపే నడిచివస్తున్నాడు రఘురామయ్య !

శేఖర్ చూస్తూ ఉండగానే ఆ తాతా మనవడు ఒకరినొకరు అల్లుకుపోయారు.... 'తాతయ్యా, మళ్లీ వచ్చేస్తానన్నావు...రాలేదేం?' కిరణ్ వాళ్ల తాతయ్య నడుగుతున్నాడు.

'శేఖర్ బాగున్నావా...?' రఘురామయ్య కొడుకుని స్పృశించడానికి సంశయిస్తూండగానే శేఖర్ తండ్రి ఛాతీమీద వాలిపోయాడు...మళ్లీ ముప్పైయేళ్లు వెనక్కి వెళ్లినట్లుగా బావురుమన్నాడు....

'నాన్నా...మీరు....తమ్ముడిదగ్గరికి...'అని సంశయంగా అర్థోక్తిలోనే ఆగిపోయాడు....

'లేదురా...వెళ్లలేదు. ముందు వెళ్లాలనే అనుకున్నాను. వాడే పూటగడవక యిబ్బంది పడుతూ ఉంటే నేను కూడా వాడికి భారంగా యెందుకని.... యిక్కడే...ఉండిపోయాను...'

'ఇక్కడే ఈ ఊళ్లోనే ఉన్నారా?

38

పాఠకులకో సవాల్!

టిట్ ఫర్ టాట్

సే సారీ అండ్ బిహ్యేవ్!

ఇది ఓ వాగ్బాణం అనుకోండి దీన్ని మరో వాగ్బాణంతో మీరు ఉపసంహరించాలి- ఆ "రిపార్టీ" గుచ్చుకోవాలే గాని బాధించకూడదు. రసభరితంగా వుండాలే గాని అశ్లీలం కొట్టవచ్చి నట్టుండరాదు. కార్డు మీద మాత్రం రాయాలి. ఈ వాక్యం పైన రాసి మీ ప్రతి వాక్యం దాని క్రింద రాయండి. మీ పూర్తి చిరునామా ముఖ్యం. ప్రచురించిన రెంటికి రు. 25, రు. 15 చొప్పున బహుమతి వుంటుంది!- ఈ విషయంలో సంపాదకునిదేతుది నిర్ణయం.

10-11-'89 లోగా అందేలాగ రిపార్టీలు పంపించాలి!

చాలా మంది వెంటనే "రిపార్టీ"ల వర్షం కురిపించారు. కొన్ని మాత్రం ఎంపిక చేసి వేస్తున్నాం. బహుమతులు పొందిన రెండూకాక- మరికొన్ని యిక్కడ వేశాము. తతిమ్మా వారి "వాగ్బాణాలు" స్థలాభావం చేత వేయలేక పోయాం. లాటరీ తీసి కొందరి పేర్లు మాత్రం వేస్తున్నాం! ఒకసారి బహుమతి రాలేదని నిరుత్సాహపడక మళ్ళీ ప్రయత్నించండి.

– ఎడిటర్

"వరదలొచ్చాయి... కొంపలు మునిగాయ్! కాస్త 'హెల్ప్' గురూ!"

*** రు. 25 బహుమతి పొందిన రిపార్టీ:**

"సారీ! నాకు 'ఈత' రాదు"

-మహర్షి (కొత్తగూడెం)

*** రు. 15 బహుమతి పొందిన రిపార్టీ:**

"మా పంపకాలు కాగానే చూద్దాంలే"

-వి. పార్వతీశప్రవీణ్ (వరంగల్)

మరి కొన్ని వాగ్బాణాలు

"నాది నీ బాపతేనయ్యా బాబూ!"

-ఎ.వి.ఆర్. ప్రసాద్ (నెల్లూరు) కె. రవికుమార్ (తెనాలి) అవినాష్ (ద్రాక్షారామ)

"నిండా మునిగాక చలేమిటి?"

-కె. రామారావ్ (హైదరాబాద్) ఎస్.వి.వి. మురళీకృష్ణ (విశాఖపట్నం)

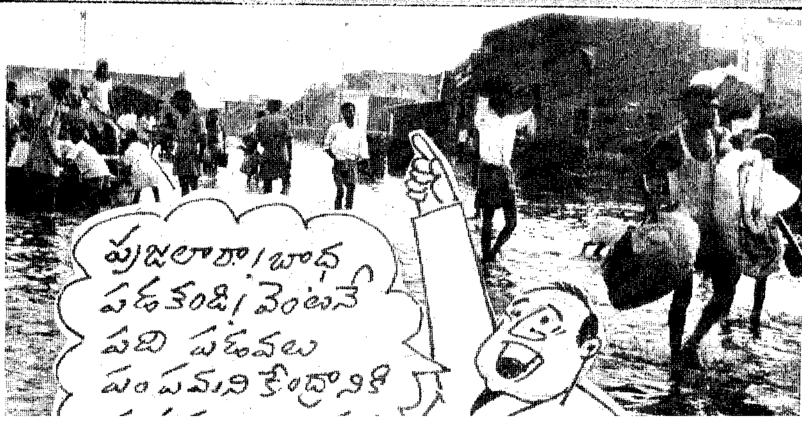

మీ జి. కె. ఎంత?

(1) ఇప్పటి వరకు ఎంతమందికి "నేషనల్ రిసెర్చి ప్రొఫెసర్స్" గౌరవం లభించింది? వారెవరు?

(2) "గ్రాండ్ ఓల్డ్ మ్యాన్ ఆఫ్ ఇంగ్లాండ్" అని ఎవరిని అంటారు?

(3) "సాత్ సురోంకేసాత్" అనే పుస్తకం ఇద్దరు ప్రముఖ సినీ సంగీత దర్శకుల మీద వ్రాయబడింది. వారిద్దరు ఎవరు?

(4) "ట్రైడాస్కైడైకానో ఫోబియా" అంటే ఏమిటి?

(5) జాతీయ సైన్యు దినం ఎప్పుడు?

(6) క్యూరీ దంపతుల్లాగానే మరొక దంపతులు నోబెల్ బహుమతి గెల్చుకున్నారు. వారెవరు?

(7) ప్రపంచంలో ఎక్కువమంది చేత సినిమా తెరపై పోషించబడిన పాత్ర ఎవరిది?

(8) కాంగ్రెసు అధ్యక్షునిగా 'నేతాజీ' రాజీనామా చేసిన తర్వాత ఎవరు అధ్యక్షుడిగా వ్యవహరించారు?

(9) ప్రధమ భారతీయ వ్యోమగామి రాకేష్‌శర్మ ఏ రోజున భూమి మీదకి తిరిగి వచ్చాడు?

(10) అత్యధిక అక్షరాస్యులు గల కేంద్రపాలిత ప్రాంతం?

(జవాబులు ఈ సంచికలో నే)

-జై

'ఒంటరి'

ఎక్కడ? ఎవరి యింట్లో నాన్నా? మన యింటికి వచ్చేయలేకపోయారా? కిరణ్ రోజూ మిమ్మల్ని తలుస్తున్నాడు....' శేఖర్ గొంతు గాద్గదికమైంది. కళ్లు చెమ్మగిల్లాయి. చెట్టంత కొడుకు తను ప్రయోజకుడై యుండి తండ్రి వీళ్లింటా వాళ్లింటా గడుపుకుంటున్నాడంటే తన జన్మకి అర్థం యేమిటి? సార్థకత యేమిటి? కొడుకుని కన్న ఏ తండ్రి అయినా కోరుకునేదేమిటి? ఆ కొడుకు చేతిలో తన జీవితం వెళ్లిపోవాలని... మరి చివరి రోజుల్లో తన తండ్రికి పట్టిన యీ దుస్థితికి కారకుడు తను కాదూ?

'నేనుండగా మీరు యెవరి యింట్లోనో ఉండవలసిన ఖర్మ యేమిటి నాన్నా... నాతో వచ్చేయండి...' శేఖర్ తండ్రి చేతులు రెండూ పట్టుకున్నాడు అభ్యర్థనగా...

'ఎవరో పరాయి వాళ్లింట్లో నేను లేనురా...నా సొంత యింట్లో నేనున్నాను... సుఖంగా...సంతోషంగా....' ర ఘురామయ్య ఆప్యాయంగా శేఖర్ భుజం తట్టాడు. అర్థం కానట్లు చూసాడు శేఖర్....

'రా, యింటికి వెళ్దాం...' ముగ్గురూ కదిలారు.

త్రోవంతా కిరణ్ తాతయ్యకి ఊపిరి సలపనివ్వలేదు. ఏవో యక్షప్రశ్నలు వేస్తూనే ఉన్నాడు. రఘురామయ్య గొంతులోని ఆప్యాయతకి, ఆదరణకి శేఖర్ తనలో తానే కుంచించుకుపోతున్నాడు.

కారు ఒక పెద్ద భవనం ముందు ఆగింది....

ముందుగా రఘురామయ్య దిగి లోపలికి నడిచాడు....కిరణ్, శేఖర్ అనుసరించారు.

అక్కడ అంతా శేఖర్‌ని వింతగా చూస్తున్నారు....అక్కడ ఉన్న ఆడ-మగ అంతా యించుమించుగా రఘురామయ్య వయసు వాళ్లే! రఘురామయ్య ఒక గదిలోనికి ప్రవేశించాడు. అక్కడ తెల్లని దుప్పటి పరచిన పక్క, మంచం....మంచానికి యెదురుగా రాజేశ్వరి ఫొటో! శేఖర్ కళ్లు చెమ్మగిల్లాయి...

'కూర్చోరా ... శేఖర్ .... కన్నా యిలా కూర్చో... ' యిద్దరికీ మంచం చూపించాడు...ఆ గదిలో అలాంటివి యింకా నాలుగైదు మంచాలున్నాయి.... శేఖర్ కేదో మాట్లాడాలని ఉంది. కాని గొంతు పెగలడం లేదు....బాధంతా ఉండ చుట్టుకుని గొంతు కడ్డం పడింది....గొంతు మూగబోయింది....

'నాన్నా...ఒంటరిగా యిక్కడెందుకు... యింటికి వచ్చేయండి...' చివరికెలాగో అతి ప్రయత్నంమీద మాట బయటకు వచ్చింది.

రఘురామయ్య చిన్నగా నవ్వాడు...'నేను ఒంటరివాడినెలా అవుతానురా? 'నా' అనే పదాన్ని నా కన్నబిడ్డలకి మాత్రమే పరిమితము చేసుకున్ననాళ్లు నేను నిజంగా 'ఒంటరి' వాడినే. కాని, ప్రేమను పంచిపెట్టే ప్రతి జీవి 'నా' వాడే...నా కష్టసుఖాల నర్థం చేసుకుని రవంత సానుభూతి చూపగలిగిన వీళ్లంతా 'నా' వాళ్లే అనుకున్నప్పుడు నేను ఒంటరివాడినెలాగవుతానురా? నీడలా వెంటాడే మీ అమ్మతోడు నాకెప్పుడూ ఉండనే ఉంది. నా గురించి బెంగపెట్టుకోకు. నేను ఇక్కడ చాలా హాయిగా ఉన్నాను.'

'తాతయ్యా, యిది నీ యిల్లా?' కిరణ్ అడిగిన అమాయక ప్రశ్నకు అతను చిన్నగా నవ్వి...'నా' ఒక్కడిదీ కాదురా...'నాలాంటి' యెందరిదో ...అన్నాడు. 'నా లాంటి' అన్న పదం శేఖర్ గుండెలో యే మూలో గ్రుచ్చుకుని కలుక్కుమంది.

'తాతయ్యా నేనూ యిక్కడ ఉండిపోవచ్చా?'

పిచ్చికన్నా...ఎందుకూ, ఎవరికీ ఏ విధంగానూ పనికిరాని నాలాంటి వాళ్లకోసమేరా యీ యిల్లు! నీకు చక్కగా పెద్ద బంగళా ఉంది, కారు ఉంది... నువ్విక్కడ యెందుకు?

'అయితే డాడీ, నేను కూడా నీ అంత ముసలివాళ్లం అయ్యేక యిక్కడికి వచ్చి ఉండాలా?' కిరణ్ అడిగిన ప్రశ్నకి శేఖర్‌కి సర్రున కోపం వచ్చింది...

'నోర్మూసుకుని ముందు యింటికి పద...వస్తాను' అని తండ్రితో చెప్పి గిరుక్కున వెనుదిరిగాడు కొడుకు చెయ్యి పట్టుకుని....

'ఎవరు ఆయన?' ఎవరో అడుగుతున్నారు తన తండ్రిని.

'మాకు తెలిసినవాళ్ల అబ్బాయి....' రఘురామయ్య చెప్తున్నాడు.

'కన్నబిడ్డలే కన్నెత్తి చూడని యీ రోజుల్లో ఎవరో తెలిసినవాళ్ల అబ్బాయి యిలా వచ్చి యోగక్షేమం కనుక్కుంటున్నాడంటే యెంత గొప్పమనసో?' అంటున్న వాళ్ల మాటలు ఒక్కొక్కటే యీటెల్లా గుండెను తూట్లు పొడుస్తూ ఉంటే అడుగులో అడుగు భారంగా వేసుకుంటూ కారు యెక్కి కూర్చున్నాడు.

'ఓల్డ్ ఏజ్ హోమ్' అన్న బోర్డు క్రమేపి దూరమవుతుండగా.... కారు చీకట్లోకి దూసుకుపోయింది.

●